

Gosp. preglednikom se pismeno izreče zahvala za njihov trud.

V odsek za izdavanje knjig so bili potem izvoljeni gospodje: dr. Bleiweis, Klun, Marn, Močnik, Parapat, Praprotnik, Stegnar, dr. Strbenec, Tomšič, Urbas, Vavrū in Žakelj, ki so si za prvomestnika izvolili dr. Bleiweisa, ki izreče, da prevzame tudi vredništvo „letopisa“ za 1877. l. Temu odseku so bili koj izročeni rokopisi, ki so od nekaterih pisateljev došli odboru.

V gospodarski odsek so bili izvoljeni gospodje: Klun, Souvan, Tomšič, Vilhar in dr. Zupanec. Tudi temu odboru so bili izročeni nekateri v gospodarstvo segajoči predlogi.

Ker so se gori imenovani 4 gospodje iz različnih vzrokov, ki so jih bili odboru naznanili, odpovedali odborstvu, je bil sprejet predlog, da se kmalu skliče občni zbor, po katerem naj se dopolnijo 4 prazna mesta.

V poslednjem občnem zboru sprejeta dva sklepa je odbor vkrenil izvršiti tako, da zaradi izdavanja znanstvenega časnika se pred vsem poprosijo natančnega načrta gospodje Raič, Parapat in Trstenjak; te načrte naj presodi odsek za izdavanje knjig in potem odboru nasvete stavi; — sklep o vplačevanju letnih doneskov pa bode vodilo odboru za prihodnost.

Gosp. Cigaletu, ki je po naročilu odborovem veliki trud prevzel, kateremu je le malokdo kos, da poslovenuje imena krajev, gorá, vod itd. izročeni mu zemljevidov, se je izrekla zahvala za njegovo težavno in korektno delo. Kamnotiskarnici Kókovi pa se dá opomin, naj lično, kakor prve zemljevide, izdelá še ostale tri.

Po preteku 3 ur se je končala seja.

Družba sv. Mohora.

Dne 1. februarja je pozval družbini vodja odbor-nike k prvi letošnji seji, da bi rokopisom prisodili darila in se posvetovali in sklepali o sledečih točkah:

a) Enoglasno ali vsaj po večini glasov so bili obdarovani spisi: „Kobilarjev Janez“, povest, ki jo je spisal čast. g. Fr. Marešič, kaplan v Št. Vidu nad Ljubljano; životopisa: „Škof Matevž Ravnikar“, spisal gosp. Fr. Levec, profesor v Ljubljani, in „Ban Josip Juri Jelačič“, spisal g. Ivan Steklasa, profesor v Požegi, in pa razprava: „Človek in živali“, spisal č. gosp. Jakob Gomilšak, pridigar pri sv. Antonu v Trstu. Izmed ostalih rokopisov so presojevalcem dopadli: životopis „Matija Čop“, „Jakob Filip Kafol“, potopisna črtica: „Hoja na Vezu v“ in šaljiva razprava: „Čujte, čujte možje“. Odbor je sklenil, te štiri spise sprejeti in jih po natisu po družbenih pravilih nagraditi, se ve da, ako jih gg. pisatelji pod temi pogoji družbi prepusté.

b) Gosp. A. Praprotnik, kateremu je odbor izročil sestavo „Spisovnika“, pismeno odboru poročá, da mu gradivo toliko narašča, da pri vsej marljivosti ni mu bilo mogoče, rokopis do določenega obroka za natis popolnoma prirediti. Ker je družbinemu odboru vse ležeče na tem, da bode toliko zaželena knjiga na vse strani popolna, sklene, gosp. pisatelju obrok do 1. julija t. l. podaljšati. Na mesto „Spisovnika“ pa bodo letošnji udje prejeli obdarovano povest: „Križem sveta“, ki jo je spisal pokojni Val. Slemenik.

c) Od raznih strani odboru razodetim željam, naj se drugi del Kosarjevega „molitvenika“ mesto v prt, raji bolje trdno in močno veže v usnje, se bode pogojno vstreglo, to je, da družbeniki doplačajo nekaj.

d) Vodja družbine tiskarne g. Golé odboru izroči

račun in bilanco o stanji družbine tiskarne koncem leta 1876. Račun bodo pregledali gg. odborniki: Aljančič, Andr. Einspieler in Šimen Janežič.

e) Poslednja točka prve letošnje seje pa je bil predlog:

„V spomin, da družba sv. Mohora živi in dela že celih 25 let ali četrto stoletja, napravi se spominek.“

a) Odbor sklene: a) naj se popiše v „Koledarju“ zgodovina naše družbe, v kateri se dopoveduje, kako se je družba začela, katere knjige je izdala, kako se je po pravilih ravnala, kako je gospodinila in kaj vselega ali žalostnega doživela. b) Farne predstojnike prositi, naj god družbinega patrona sv. Mohora letos s cerkveno slovesnostjo slavijo.

Družbini vodja je sklenil shod tako-le:

Čestita gospôda! Gospodje poverjeniki in družniki! Sovražnik hoče ljuliko vsejati tudi v družbo sv. Mohora! Ravno tista stranka, ki je nam Slovencem na Kranjskem in Štajarskem, na Goriškem in Primorskem, pa tudi na Koroškem že toliko škode napravila, — ravno tista stranka, ki je nam Slovencem s svojo „narodno tiskarno“ in „pisateljskim društvom“ že toliko denarja izžmela, — ravno tista stranka, ki že več let od tega denarja nobenega računa ne daje — ravno ta stranka se je vrgla tudi na družbo sv. Mohora, na to narodno napravo, ki edina še cveti, veselo dela in se ogromno razširja od leta do leta, da nas Nemci občudujejo in zavidajo, — v to našo slavno družbo hoče ta stranka ljuliko razdora in nezaupanja vsejati, jo razdreti, oslabiti, podreti in — če mogoče — zatreti. Ravno sedaj, ko je bratovščina sv. Mohora po velikanskem številu svojih udov prikipela prej ko ne do vrhunca, ista stranka hujska zoper postave in vodila, na katerih podlagi je družba osnovana, in dosedaj tako lepo napredovala in z zvijačnim natolcevanjem skuša pred vsem spodkopavati dosedanje zaupanje do odbornikov, katerim je skrb za družbo in njeni razvitek od zavetnika postavno izročena. — Vam, čestiti gosp. poverjeniki, ki ste odboru oči in roke, Vam, čestiti udje, ki ste odboru in njegovi delavnosti vsako leto skazovali najlepše zaupanje s tem, da Vas je od leta do leta obilniši družbi pristopilo, Vam vsem, ki niste hudobnega srca, sedajni družbin odbor z mirno vestjo pripušča razsodbo: ali in kako je vsako leto spolnoval svoje dolžnosti — nikakor pa zakotnim dopisunom, ki se s svojim imenom ne upajo na dan. Postave in pravila, ki so od najviše cerkvene oblasti potrjene in so se do sedaj tako dobrodelne skazale, so bile vedno odbornikom vodilo; kakor do sedaj bodo po njih se vestno ravnali tudi v prihodnje! Rodoljubi! podpirajte odbor tudi v prihodnje in zlobni nakani družbinih sovražnikov bodo ostali na cedilu! V slogi je moč — sloga jači — nesloga tlači!

Po „Besedniku“.

Politične stvari.

Kaj bo vendar s Turčijo?

„V tretje rado gre“, pravi star pregovor. Taka je tudi z vshodnim (Turškim) vprašanjem. Dve dôbi je že prestalo, tretje še ne popolnoma, a je tudi ne bo, ako je zgodovina res „vitae magistra“ (učiteljica življenja).

Prva dôba vshodnjega vprašanja je bila po Francosko-algirski vojski, ko je med moslemi samimi razpor nastal. Sultan Mahmud II., da-si na smrt bolan, je pričel vojsko zoper mogočnega vazala Egiptskega. Ibrahim-paša je pri Nisib-i na Sirskem (ob zgor-njem Evfratu) 24. junija leta 1839. premagal sultanovo vojno in jo razkropil. Tudi Turško brodovje je izne-